

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1927/2023
31.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Урош Митровић, адвокат из ..., против туженог КБЦ „Др Драгиша Мишовић- Дедиње“ са седиштем у Београду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 401/23 од 09.02.2023. године, у седници одржаној дана 31.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 401/23 од 09.02.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 401/23 од 09.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2582/2021 од 02.11.2022. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да на име разлике између исплаћене зараде и минималне зараде исплати тужилци за период од јануара 2019. године до марта 2021. године појединачне новчане износе, ближе наведене у том ставу изреке, са законском затезном каматом почев од 6. у наредном месецу за текући месец па до исплате. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име накнаде за исхрану у току рада за период од марта 2018. године до марта 2021. године исплати укупан износ од 107.778,75 динара и то месечне новчане износе, ближе наведене у том ставу изреке, са законском затезном каматом почев од 6. у наредном месецу за текући месец па до исплате. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име регреса за коришћење годишњег одмора за период од марта 2018. године до марта 2021. године исплати укупан износ од 86.766,09 динара и то месечне новчане износе, ближе наведене у том ставу изреке, са законском затезном каматом почев од 6. у наредном месецу за текући месец па до исплате. Ставом четвртим изреке обавезан је тужени да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 61.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом петим изреке тужилца је ослобођена обавезе плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 401/23 од 09.02.2023. године одбијена је жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда у ставу другом, трећем и четвртном изреке и одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20), прописано је да се посебна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Ставом 2. истог члана, прописано је да испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиље као изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за уједначавањем судске праксе ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева. Правноснажном пресудом одлучено је о потраживању тужиље на име трошкова за исхрану и регрес за коришћење годишњег одмора са припадајућом каматом. О овом праву тужиље нижестепени судови су одлучили уз примену материјалног права, које је у складу са судском праксом израженом кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и у складу са правним ставом усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 05.07.2022. године према коме запослени којима се плате исплаћују у висини вредности минималне зараде у јавним службама, као корисницима буџетских средстава, остварују право на накнаду трошкова исхране у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора по основу рада, применом коефицијента за обрачун и исплату плата у којем је садржан додатак на име тих накнада и саставни је део коефицијента за сваког запосленог.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 02.04.2021. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 194.544,84 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд оценио да је ревизија тужиље недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић